

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про внесення змін до наказу Міністерства аграрної політики України від 11 серпня 2005 року № 374» (далі – проект наказу), а також документи, що надані до нього листом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 09.08.2019 № 37-11-7/17017.

За результатами розгляду проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), Державна регуляторна служба України

встановила:

проектом наказу пропонується затвердити зміни до наказу Міністерства аграрної політики України від 11 серпня 2005 року № 374 «Про затвердження Порядку ведення основного реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання, і реєстру зернового складу» (далі – наказ № 374), зокрема, надати доступ юридичним та фізичним особам до частини електронної бази даних основного реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання зернових складів та зернопереробних підприємств щодо наявності зерна на зберігання в розрізі культур, класів та років урожаю.

Проект наказу розроблений відповідно до пункту 14 Порядку ведення реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 року № 1569 (далі – постанова № 1569).

Однак, під час розгляду, було з'ясовано, що норми постанови № 1569 та положення наказу № 374 (з урахуванням змін запропонованих проектом наказу) потребують комплексного перегляду, оскільки положення цих нормативно-правових актів застарілі і не відповідають сучасним принципам ведення бізнесу в агропромисловій галузі.

РІШЕННЯ № 401 від 30.08.2019

Кусяка Ганна Григорівна

Зазначене стосується, насамперед, порядку адміністрування Реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання, який на це час характеризується веденням у паперовому вигляді надмірної кількості облікових форм документів (книги реєстрації, витяги на бланках, журнали обліку тощо), що за сучасних технічних умов та можливостей може призвести до неефективного регулювання питань обліку зерна та стати причиною недоцільних втрат матеріальних ресурсів та часу суб'єктів господарювання на виконання вимог запропонованого регулювання.

До того ж, механізм проведення відстеження результативності постанови № 1569 та наказу № 374 у спосіб, визначений статтею 10 Закону, за наявності у ДРС інформацією, розробником не здійснено, як наслідок дієвість та ефективність застосування відповідних регуляторних актів на цей час залишається недоведеною.

Відтак, акцентуємо увагу розробника, що кожен регуляторний акт повинен пройти кілька етапів відстеження результативності (базове, повторне, періодичні). За результатами кожного етапу відстеження результативності регуляторного акта відповідний регуляторний орган повинен підготувати та оприлюднити через 10 днів з дня підписання офіційний звіт про відстеження результативності регуляторного акта.

Таким чином, дослідження ефективності застосування згаданих регуляторних актів, що регулюють питання обліку зерна, дозволить в подальшому дослідити доцільність внесення до їх редакцій змін, у тому числі запропонованих проектом наказу.

Крім цього, згідно з вимогами статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є Аналіз регуляторного впливу (далі - АРВ).

У цьому випадку, наданий розробником АРВ до проекту наказу *містить формальний опис запропонованого ним регулювання та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).*

Так, в АРВ до проекту наказу розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не розв'язують проблему та потребують вдосконалення. При цьому, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, а також не охарактеризовані та не оцінені сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене, не дозволяє оцінити доцільність та ефективність прийняття запропонованого проектом наказу регулювання та встановити можливість досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів, що не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Задекларовані розробником цілі державного регулювання не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ, є абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, визначений статтею 4 Закону, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначені витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до додатка 2 до Методики.

В АРВ розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту наказу, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовані причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально

можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання та держави.

Під час проведення М-Тесту у розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником застосовано недостатню для суб'єктів малого підприємництва деталізацію бізнес-процесів та лише частково враховано процеси, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації вимог регулювання.

Зокрема, не зазначено які витрати буде нести суб'єкт господарювання за підключення до електронного Реєстру та отримання витягів з цього Реєстру на паперових носіях або в електронному вигляді. Це ставить під сумнів точність розрахунків, проведених згідно з додатком 4 до Методики.

Крім того, статтею 7 Закону встановлені вимоги щодо затвердження і оприлюднення регуляторними органами планів діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік до 15 грудня поточного року.

Такий план діяльності повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

При цьому, згідно з частиною четвертою статті 7 Закону, якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Такі зміни до плану діяльності також підлягають обов'язковому оприлюдненню не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Однак, під час попереднього розгляду з'ясовано, що проект наказу не внесений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2019 рік у порядку, передбаченому статтею 7 Закону. Зазначене порушує один з ключових принципів державної регуляторної політики - *принцип прозорості та врахування громадської думки* (відкритості для фізичних і юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності).

Зважаючи на вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект акта розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, прозорості та врахування громадської думки, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 цього Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про внесення змін до наказу Міністерства аграрної політики України від 11 серпня 2005 року № 374».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

